

sendt og besigtiget i Aarhus, leverede den til Regimentet i Aarhus, som fandt, at den var fuldstændig konditionsmæssig.

Saa kommer det mærkværdige Forhold, at Intendanten i Randers atter skulde bruge en Vognladning Halm den 14. August. Hr. Ziegler's Medleverandør skulde levere den, men havde ikke tilstrækkelig Halm selv. Han henvendte sig da til Hr. Ziegler i dennes Fraværelse — han var ude at rejse — og fik udleveret 40 Bundter af den en Gang kasserede Havrehalm, og nu blev den antagen. Hr. Ziegler fik da senere Meddelelse fra Intendanten, Hr. Anthon, om, at saafremt den resterende Del af Leverancen ikke var leveret inden en vis Tidsfrist, vilde Regimentet købe den paa Leverandørens Regning. Hr. Ziegler mente imidlertid, at dette ikke kunde nytte noget efter de Udtalelser, Intendanten var fremkommen med overfor en Formand, som var sendt derved for at besigtige denne Leverance. Intendanten havde nemlig udtalt, at Hr. Ziegler havde drillet ham saa meget ved den første Levering, at han skulde gøre, hvad han kunde, for at han ikke skulde komme til at levere mere. Og da det havde vist sig, at den kasserede Halm eller Dele deraf var sendt til Randers for anden Gang, uden at der blev klaget over den, mente Hr. Ziegler, at Intendantens Optræden kun kunde betragtes som Chikakeri, og derfor undlod han at sende den resterende Del af Leverancen.

Intendanten i Randers købte da 8,750 Pund Halm til en Pris af 4 Kr. 50 Øre pr. 100 Pund. Leverandøren havde som sagt forpligtet sig til at levere for 4 Kr. pr. 100 Pund, og det er bevisligt, at i den Tid, da han skulde levere denne Halm, havde Intendanten et Tilbud fra Slagelse-egnen paa 2 Kr. pr. 100 Pund. Denne Transaktion fra Intendantens Side medførte et direkte Tab, saavel ved denne Overpris som ved Transport tilbage, Fragt osv., af et Beløb paa 87 Kr. 50 Øre, som uden videre blev fradraget i det Hr. Ziegler tilsendte Beløb.

Dette forekom Leverandøren at være en uretfærdig Behandling, og Intendanten, Overintendanten og Generalkommandoen i Aarhus gav ham Medhold i hans Betragtning. Han indankede da Sagen for Krigsministeriet og anmodede om at faa det Tab erstattet, som var paaført ham, ved at Intendanten havde købt Halmen til den høje Pris. Ministeriet svarede den 11. Oktober, at det ikke kunde tiltræde hans Opfattelse, at Regimentet selv burde betale denne Merudgift ved Indkøbet af Halmen,

og at det ikke agtede at foretage sig videre i den Sag.

Jeg tillader mig til Trods for dette Afslag fra Ministeriets Side at appellere til den nye højtærede Krigsminister og bede ham tage Sagen op til fornyet Overvejelse. Thi naar vedkommende har Attest fra to Mænd paa den Gaard, hvor Halmen var købt, som under Eds Tilbud erklære, at Halmen var plejltærsket, som Konditionerne lød paa, og ikke maskintærsket, og der tillige foreligger en Attest fra Aarhus-Regimentets Synsmænd, som jeg har oplæst, og endelig den samme Leverance, som var tilbagesendt fra Randers, blev modtaget og brugt af Regimentet i Aarhus, synes jeg, der maa spille andre usynlige, maaske personlige Forhold ind, som ikke virke retfærdigt. Jeg er kendt med Leverandøren, Hr. Ziegler, og han regnes blandt Borgerne i Aarhus som en i alle Maader hæderlig Mand. Han er derfor ikke tjent med den af Ministeriet truffne Afgørelse, thi det vigtigste for ham er jo ikke denne Merudgift, han har haft, men han betragter det som en Æressag, naar han har paataget sig en saadan Leverance, da at levere den konditionsmæssigt. Jeg vil derfor endnu en Gang henstille til den højtærede Krigsminister at tage denne Sag op til fornyet og nøje Overvejelse.

Abrahamsen: Mine Udtalelser i Fredagsmødet angaaende Pensionering af afgaaede Ministre gav i Gaar den højtærede Finansminister Anledning til at fremsætte nogle Bemærkninger til mig. Det forekommer mig, at den højtærede Finansminister i sit Svar til mig talte i en let irriteret Tone. Det var ikke min Mening, da jeg talte i Fredags, at jeg særlig vilde kritisere de nuværende højtærede Ministre. Jeg anede paa det Tidspunkt ikke — og aner for øvrigt heller ikke i Øjeblikket —, hvor meget eller hvor lidt de nu siddende Ministre have betinget sig i Pension, hvis de træde af i en nær Fremtid. Hele denne Side af Sagen er for mig et underordnet Spørgsmaal. Det, som forekommer mig at være det afgørende her, er selve Princippet, det Princip, man i Fremtiden kan vente anvendt, hvis der bliver hyppige Ministerskifter, som kunne komme til at koste Staten antagelige Summer.

Den højtærede Finansminister talte først om Højres Ministre. Jeg skal dertil blot sige, at jeg har jo aldrig siddet her i dette Ting, medens der har siddet Højreministerier. Havde jeg gjort det, og jeg havde set, at Ministre af det Parti, jeg til-